

Magdaléna 1+2

Michael Srb

R. Ó Magdalena ó Magdalena.

1. Jednou takhle večeru
šla Magda z tancovačky
a potkala příšeru,
jíž dala kopačky.
Magda se hned lekla,
zavolala na boha,
před zrůdu poklekla.
Zrůda je mátoha.

R. Ó Magdalena ó Magdalena.

2. Setkání podivné.
Mátoha zděšena
na boha též kývne,
padá na kolena.
Po chvíli klečení
Magda zvedá oči
a voní pečení.
Zrůdu to zaskočí.

R. Ó Magdalena ó Magdalena.

3. Zrůda zaútočí
na Magdu nebohou,
ale bůh zakročí.
Staví zrůdu nohou.
Magda v obličeji
bílá jak měsíček
a z oka teče jí
pramínek slziček.

R. Ó Magdalena ó Magdalena.

4. Zrůdě je pokoj dán
a Magdě jakbysmet,
však bůh je uondán.
Jde si hrát hru na net.
Magda i s mátohou
uklidnili se zas.
Začli správnou nohou.
Šli domů, vždyť je mráz!

R. Ó Magdalena ó Magdalena.

5. A hned u hospody
zrůda je změněna
do lidské podoby,
s Magdou zasnoubena.
Magda se raduje.
Poznává jinocha.
Radostí tancuje.
Jinochem se kochá.

R. Ó Magdalena ó Magdalena.

6. Vejdou do hospody.
Magda v bílém šatu,
hoch v saku dle módy
však pajdá na patu.
Hospoda umlkla,

jen kroky ženicha,
žena, co poklekla,
jsou slyšet do ticha.
R. Ó Magdalena ó Magdalena.

7. Už je slyšet „ano“
od muže i ženy.
„Má spanilá panno,
tvé dny jsou sečteny.“
Tu manželský pár se
do země propadl
a už je po kráse,
už zájem opadl.
R2. Ó Magdalena nebohá Magdalena.

D. Bůh smuten nade lstí
umrlce, co se mstí,
pomalu usíná.
Hlavu dal do klína.
Tentokrát zlo zvítězilo
a na Zemi se hůř žilo.
R2. Ó Magdalena nebohá Magdalena.

M2
8. Jak víme z minula,
propadla se do pekla,
však neutonula,
jen hlava jí otekla.
Mátoha, umrlec,
čert nebo ďábel snad
dal hned Magdu na pec
a začal tancovat.
R2. Ó Magdalena nebohá Magdalena.